

Sygn. akt I C 484/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 07 grudnia 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa (...) Bank (...) S.A.

przeciwko R. L.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 484/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wnosił o zasądzenie od pozwanego R. L. kwoty 3.242,62 złotych wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego naliczanymi od kwoty 1.923,01 zł od dnia 03 marca 2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 16 stycznia 2004 r. udzielił pozwanemu limitu kredytowego. Pozwany był zobowiązany do spłaty limitu kredytowego w miesięcznych ratach w wysokości podanej w umowie. Pomimo wezwań i monitów pozwany nie spłacił wierzytelności

Kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Powód pismem z dnia 02 grudnia 2016 r. cofnął powództwo w niniejszej sprawie bez zrzeczenia się roszczenia, wnosząc o umorzenie postępowania.

Kurator ustanowiony dla pozwanego nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 16 stycznia 2004 roku pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą we W. a pozwanym R. L. została zawarta umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej nr (...), w ramach której pozwanemu udzielono limitu kredytowego do kwoty 3500,00 zł.

(...) Bank S.A z siedzibą we W. przekształcił się w (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W..

Pozwany częściowo spłacił kredyt. Ostatnia wpłata została dokonana w dniu 18 maja 2009 r. Gdy pozwany zaprzestał spłacania rat kredytu, (...) Bank S.A. pismem z dnia 13 lipca 2010 r. wypowiedział zawartą z nim umowę oraz poinformował go że wierzytelność stała się wymagalna, wobec czego do spłaty pozostała należność główna w kwocie 1.923,01 zł, od której zostały naliczone odsetki w wysokości 642,81 zł oraz koszty, opłaty i prowizje w łącznej kwocie 358,69 zł. W/w pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 26 lipca 2010 r. R. L. nie ustosunkował się do żądania powodowego banku. Pozwany w dniu 22 października 2012 r. zwrócił się do powoda z pismem o podanie stanu zadłużenia.

Na dzień 02 marca 2011 r. zadłużenie R. L. wynosiło 3.242,62 zł.

(**dowód:** bezsporne, odpis umowy z dnia 16.01.2004 roku - k. 17, odpis KRS powoda - k. 9 – 15, wyciąg z ksiąg banku - k.16, lista operacji związanych z kontem bankowym pozwanego –k. 18 – 24 verte, tabela opłat i prowizji dla karty kredytowej MAXIMA – k. 25, regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego i karty kredytowej MAXIMA – k. 26 – 27, wypowiedzenie umowy o limit kredytowy i kartę – k .28, 30 kserokopia pisma pozwanego wraz z odpowiedzią powoda – k. 35 - 36)

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Stan faktyczny jest poza sporem. Bezsportna była również okoliczność, że roszczenie dochodzone pozwem jest przedawnione.

W związku z powyższym Sąd uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej nr (...) została zawarta w dniu 16 stycznia 2004 roku. Pozwany ostatnią ratę wpłacił w dniu 18 maja 2009 r. Później powód z uwagi na zaprzestanie spłat przez pozwanego pismem z dnia 13 lipca 2010 r. wypowiedział zawartą z nim umowę i postawił całą należność w stan wymagalności. Wypowiedzenie zostało doręczone pozwanemu w dniu 26 lipca 2010 r.

Zgodnie z art. 118 k.c. „jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.”

Roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie podlega trzyletniemu terminowi przedawnienia, ponieważ powód jest bankiem prowadzącym działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu kredytów i pożyczek.

Z powyższego wynika, że przedmiotowa wierzytelność uległa przedawnieniu w całości w dniu 26 lipca 2013 r.

Pozew w niniejszej sprawie został złożony do Sądu dopiero w dniu 11 stycznia 2016 roku. Powód zaś nie wykazał, wbrew swemu obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 6 k.c., że w międzyczasie nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, że powód wytoczył pozew o to samo roszczenie już w dniu 14 lutego 2014 r. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt I C 214/14 upr. Postępowanie to zostało zawieszono postanowieniem Sądu z dnia 29 września 2014 r. i umorzono postanowieniem z dnia 30 września 2015 r. Z uwagi na wyżej opisane okoliczności przedmiotowa wierzytelność była już wtedy przedawniona.

Fakt przedawnienia dochodzonego pozwem roszczenia był w niniejszej sprawie bezsporny, ponieważ w odpowiedzi na podniesiony przez kuratora pozwanego odpowiedni zarzut powód wyraźnie przyznał jego zasadność oraz cofnął pozew, wnosząc o umorzenie postępowania.

W myśl art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Ponieważ powód cofnął pozew bez

zrzeczenia się roszczenia już po rozpoczęciu rozprawy, a ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego kurator na cofnięcie tonie wyraził zgody, Sąd na podstawie art. 118 k.c. orzekł jak w sentencji

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art.98 par.1 kc.

Powodowi jako stronie przegrywającej sprawę w całości nie należy się zwrot kosztów postępowania od pozwanego.